

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

XIV. De excellentia charitatis.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

XIV. DE EXCELLENTIA CHARITATIS.

V. 31.

O CHARITAS quam spatiosum est lumen [tuum in anima], quam igneus splendor, quam incomprehensibile mirum, quam mulplex sapientia, quam citatum donum, quam forte vinculum, quam perfecta essentia, quam dulcis emanatio, quam magna divitiarum substantia, quam fidelis labor, quam sancta distinctio, lætificant animam et illustant, cum his omnibus eam beneficaveris, et tua impleveris deitate! Tunc elevata sursum pennis columbæ, hoc est virtutibus, volare incipit, et assumptis pennis aquilæ ferventi desiderio sequitur calorem solis ad sublimia, æstimans cuncta transitoria, frigida et insulsa. Tunc loquitur ex ore veritatis dicens: Domine, votum quod ad te in tua tractione habeo, sapientia quam in volatu concipio, [unio] quam in tua voluntate comprehendo, stabilitas quam tunc in dono tuo accipio, dulcis memoria quæ afficit me dum te [recogito, amor disperditus quo te] diligo, sic est in seipso dives et coram oculis tuis magnus, quod si tu nescires, non possent maris arenæ, aquarum stillæ, gramina et folia, lapides et ligna, omnes essentielles creaturæ, insuper et vegetabiles, pisces, volucres, animalia, vermes, volantes et repentes, dæmones, gentiles, Judæi, et omnes hostes tui, insuper et amici, homines, angeli, sancti, si loqui scirent et vellent, et clamarent sine intermissione usque in diem novissimum, vere, Domine, tu nosti, nequirent tibi [denuntiare] medium intentionis desiderii mei, et angustia cordis mei, et clamoris animæ meæ, pro odore unguentorum tuorum et sine intermissione appendentiam indivisam.

O Maria Domina, Dei mater, quid fieret si tu cùm Filio evolvere inciperes æternæ Deitati amorem, quem unita anima sine fallacia in hac vita in Deum portat, et contactum quo eam delectat. [Domina,] lassareris et Filius tuus amens fieret, quia divini amoris ignivora virtus omnis creaturæ fortitudinem antecedit.

DE OFFICIO CHARITATIS.

IV. 19.

AB initio et ante sæcula Deum homini et hominem Deo conjungere, et nunc et in perpetuum tui existit et erit officii beneficium, o charitas benedicta. Te saluto, *dominatrix creatoris et omnium creatorum*; custodi, domina, ne querelas de te moveam coram Domino meo pulchro; qui si tardaverit et moram fecerit, frigus me opprimet et gelida nimis ero; quod ne fiat, caveas, o regina, o regina! Tu me in Deum transtulisti, cujus amore feliciter sum constricta; o amor, adjuva me ut in ejus brachiis moriar, quæ amabiliter me captivant. Verumtamen in hoc fragili corpore pœnas mortis exsolvere non recuso. O amor, omnium virtutum excellit tua potentia fortitudinem, tu aufers a me multiplicem cordis molestiam; unde Deum benedico semper. Ego certe virtutes non habeo, verum suis virtutibus Dominus mihi servit, essetque cordi meo supra mortem gravius turbatio, si quidquam possem sine ipsius adjutorio. Quæcumque de amore ore meo pronuntio mihi adscribere non præsumo; omnium enim electorum ædificatio in his verbis Dei bonitatis est intentio, ad quos pertinent hæc, intelligunt. Amor corda vacua replet *ad se suspirantia*. Quod si rancore et amaritudine pleni fuerimus, dulcedinis ejus capaces non erimus, *sed tamquam vasa inutilia reputabimur et immunda*.
Bonam præsta, o amor suavis, noctem, *in pace dormiam et requiescam*. [Alleluia.]

DE INSANABILI VULNERE CHARITATIS.

II. 11.

AMOR divinus septemplici principio insignitur: lætambunda charitas vias et semitas Dei aggreditur, timorata labori sacro substernitur, fortis manum mittit ad fortia, amatrix non inficitur vana gloria, sapiens fulget cognitionis prudentia, libera vivit sine cordis molestia, potens semper manet in lætitia.

- II. 14. Amaritudo cordis provenit ex infirmitate humanitatis, gravitas corporis ex sola corruptione carnis, subtilitas ingenii ex nobilitate mentis, horror pœnæ ex magnitudine criminis, valetudo corporis ex maledicto creatoris, *exactum et invitum* exilium ex corruptela perversæ voluntatis, rarum solatium causatur ex inquietudine cordis.
- II. 15. Anima quæ semel perfecto Dei amore vulneratur, nunquam deinceps a tam salubri vulnere medicatur, ut ejus oris osculo perfruatur, per quod hujus vulneris inflictio generatur.

XV. DE AFFECTIBUS ET EFFECTIBUS CHARITATIS.

- IV. 15. **V**ERA Dei dilectio quatuor affectionibus purgetur; prima est crescens desiderium; secunda affluens incommodum; tertia, mentis et corporis dulce incendium; quarta cum multa custodia perfectæ unionis vinculum. Ad hæc homo non pervenit, nisi commercium cum Deo ingerat, [omne quod tuum est, interius et exterius] offerens ei [etsi ille tibi vere dat] omne quod suum est, interius et exterius. Cum felix illa hora, qua Deus amantem animam sua excellenti consolatione visitare dignatur, illuxerit atque transierit, miro mentis gaudio fruitur, fiuntque ei cuncta dulcia quæ vanis hominibus sunt amara. Quod si tunc invenitur aspera, timeat quod unguento diabolico sit peruncta.
- IV. 16. Habet magnus amor hoc quodammodo naturale: multis non effluit lacrymis, sed ardet magno igne cœlestis adustionis; in quo fruendo longe ducitur extra se, manet tamen requiescens in se: ascendit fitque Deo proximus, manens tamen in semetipso intimus, comprehendit præ omnibus, nihilque retinet ex omnibus. O amor felicissime, ubi sunt qui te cognoscunt intime? Ipsi certe non sunt in se, imo succensi sunt ferventissimæ charitatis igne, nec unquam possunt ab ejus amore cadere. Quare? quia sic divinitate perfunduntur et circumdantur, quod quanto magis tentantur